

קונטרס
שיחות
קודש

שנת ה'תשפ"ג

ספה"ק מאור עינים פרשת בראשית ד"ה במסכת חולין

פרשת חיי שרה תשפ"ג
♦ גליון קב ♦

החזרות נרמה

לעילוי נשמת
הרה"ח רבי בנימין ב"ר
אברהם שמואל ז"ל

נלב"ע
ערב ראש השנה תש"פ

©

מודעה ובקשה
כל זכויות שמורות
למכון נתיבות החסידות

...

להארות והערות אפשר לפנות:

בטל: 0527673016

או במייל:

5701555@okmail.co.il

...

עימוד ועיצוב ע"י

חברקה: 052-7134988

השיעורים נכתבו בלשוננו הכהיר בטוטו"ד
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
על ידי חרב"ן הרה"צ רבי יצחק טווערסקי שליט"א
יו"ר מכון נתיבות החסידות

♦ ♦ ♦

יצא לאור ע"י מכון נתיבות החסידות להוצאות ד"ת
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מספינקא
רחוב דונולו 7 - 11 בני ברק

תּוֹכַחַת עֲנִיִּים

שיעור א':

ג

אדם צריך לרכך את החומרי ולשרת את הרוחני – ג + על ידי שהיים עם השפל מניעים לאור תורה – ג + כל יהודי יש לו בתוכו חתיכת משה רבינו – ג + יש שפלות לפני ההשנה וביטול אחרי ההשנה – ג + יש אנשים שחושבים שהם מלמדים את התורה – ד + אדם שחי שכל דבר הוא הקב"ה ממילא ובהרת בחיים – ד + כל הבעיות מתחילות עם גדלות – ד + אדם שלא חי עם הקב"ה לא יודע מה זה טוב – ד + אדם שעסוק עם תלויות נקרא נרגן מפריד אלוף – ה + הקב"ה נתן לנו דבר יקר וצריכים לדעת להשתמש בו – ה + אמת ר"ת אני משקר תמיד – ה + הדעת נמצא אצלך ולא צריכים לייבא זאת – ו + כל אחד יש לו מה לבטל בדרגה שלו – ו + הקב"ה נתן לך להרגיש כאילו אתה עושה – ו + אדם צריך לבקש מהקב"ה שיפתח לו את הפתח – ז + בשעת שיעור צריכים לשום בצד את כל המפריעים – ז + אדם שיודע שהוא חושך אז האור יכול לעבוד עליו – ז + מה שאדם עושה כאן למטה יכול לעשות גם למעלה – ז + מה שכתוב בתורה זה האבות דברו ולא יותר – ח + אדם שמבטל את השנה שלו מקבל עוד השנה חדשה – ח + כל דבר בעולם יש בתוכו חיות מהתורה – ח + ככל שנבנסים לתורה יותר מרחיבים את הכלי יותר – ט + העיקר שגם השמאל ישתף פעולה להקב"ה – ט + לא הולכים לשחוט את היצר הרע – ט + היצר הרע מוסר מעצמו לכל עבירה – י + עבודת השם לוקח שנים – י + צריכים לדעת שאבותינו הקדושים נמצאים אצלנו – י + הצדיקים מוסרים נפשם על קדושת השם – י + הצדיקים מגלים על ידי התורה את השורש שלך – יא

יב

שיעור ב':

בלי מיצר שום דבר לא מתחיל – יב + הכאבים מרמזים לך לצאת מאיזור נוחיות שלך – יב + אם אתה מתחיל גם היצר הרע מתחיל – יב + המחשבות זרות באים

דווקא בתוך התפילה – יג + הקב"ה לא מסתלק מכאן אלא מסתתר מאתנו – יג + אדם
 שלא חי עם הקב"ה הוא מעורר אותו על ידי כאב – יג + קושית השפ"א על אליעזר עבד
 אברהם – יג + בהתחלה אדם לא שם לב שסטה מהדרך – יד + הבעיה זה האדם ולא
 הבית – יד + הקב"ה מתגלה אלינו בצורה של לבוש – יד + בכל כאב יש ניצוץ שאפשר
 להחזיר להקב"ה – טו + מספיק להיות בכאב בכוח ולא צריכים בפועל – טו + הרשע
 אומר שבפעם הבאה הוא לא יעשה זאת – טו + הקבלן בונה לפי מה שכתוב על
 הנייר – טז + על ידי התורה אננו יכולים להתחבר להקב"ה – טז + אדם צריך לחבר את
 עצמו לכלל – טז + הקב"ה ידע מהתחלה מה שאתה הולך לעשות – טז + רק על ידי התורה
 אפשר לצאת מהסתר פנים – יז + אדם צמצום את הקב"ה עוד יותר – יז + צריכים לקחת את
 הרף עין של התאוות לישועת ד' – יז + על ידי התורה ממתיקים את הדינים – יז + צריכים
 להכין את השלילי ואז יש מצב לחיובי – יח + אדם צריך להתחבר לעצמו ולבית ולקהילה
 שלו – יח + אדם שמקושר לעצמו ולחברים מקבל כוחות מכולם – יח + על ידי התורה
 ובוהו מחברים את המאציל לנאצל – יח + התופס בקצה האחדות תופס בכלו – יט + אדם
 שיש לו שייכות עם פנימיות יש לו שייכות עם שורש התורה – יט

יום א' יט' חשוון

שיעור א'

שלו וניגש ללמוד תורה בלי זה, אז מי שלא זכה נעשה לו סם המוות.

כל יהודי יש לו בתוכו
חתיכת משה רבינו

ואיך באמת אדם יכול להגיע לשפל שלו ואז להגיע לאור תורה, אלא איתפשותא דמשה בכל דרא ודרא, ולא ידע איש את קבורתו, ועד עצם היום הזה איפה שיש יהודי יש בתוכו את הכוח של משה רבינו שנותן לך דעת בכל עניין, אם אין דעת הבדלה מנין, משה רבינו נותן לנו דעת לדעת מה הדרך הנכונה ומה לא.

יש שפלות לפני ההשגה
וביטול אחרי ההשגה

וז"ש משה מן התורה מנין, פירוש לבוא לבחינת משה שהוא סוד הדעת. הלא משה רבינו הגיע לכל זה על ידי השפל שהיה חי בו, ולכן לא קם כמשה, דברנו שיש שתי חלקים בהכנעה, בהתחלה יש לנו שפלות לדעת שבעצם

אדם צריך לרכך את החומרי
ולשרת את הרוחני

איתא במאור עינים (המשך ד"ה במסכת חולין). אנחנו באמצע להסביר שעבודת האדם בעולם הוא כל פעל ד' למענהו עם זו יצרתי לי תהילתי יספרו, אדם צריך לרכך את החומרי שלו שהוא יעבור לשרת את הרוחני, ולהגיע לכל זה הוא אך ורק על ידי התורה, התורה הוא נר מצוה ותורה אור והעיקר הוא להגיע לתורה אור, האור שנמצא בתורה יכול לרכך לך את החומריות ולהאיר לך את הרוחניות.

על ידי שחיים עם השפל
מגיעים לאור תורה

אבל כדי ללמוד תורה בצורה נכונה שיאיר לך את הרוחניות, צריכים לחיות את הסכנה ולדעת את השפל שאתה נמצא בו ואת החסר אונים שלך, ואז תגיע לאור התורה שהוא ירכך לך את החומרי ולהגיע לאור התורה והחיים. אבל אדם שלא חי עם הסכנה

ואיך אדם מגיע לבחור בטוב, אלא אדם צריך להגיע ובחרת בחיים, כלומר למקור של החיים והטוב לדעת שכל דבר מגיע מאת הקב"ה ואז ממילא הוא יבחר בטוב, וברגע שאדם מגיע לשורש הדבר אז שם הוא עולם שכולו טוב ואז ממילא ובחרת בחיים.

כל הבעיות מתחילות עם גדלות

ר' אשר היה אומר שהכל יושב על בעיות הגדלות, ולא רק שהוא לא מכניע את הרע אלא עוד מגביר את כוחות הנגדי שהם כוחות הרע שיש בעולם, ועל ידי הם מסתירים את הקב"ה ממנו ולכן נופל. ולמה באמת אדם עובר על מצות ד', אלא **וכל זה, על ידי שלא הרגיל את עצמו להיות לימודו ועסקי עבודתו באהבה ויראה**, דבר ראשון צריך שיהיה לך את הפחד שאתה עלול לגשם את התורה, ואז יבקש מהקב"ה לפני שהוא מתחיל ללמוד שלא יעשה מאיסור היתר ומהיתר איסור, ולא יעשה מטמא טהור ומטהור טמא, ואז הקב"ה ייתן לך את האהבה שזה אהבת עולם שיש לנו ממשה רבינו. **ולפאר ליוצרו ע"ש כבוד מלכותו.**

אדם שלא חי עם הקב"ה
לא יודע מה זה טוב

וברגע שאדם לא לומד בצורה של אהבת ד' ויראת ד' אז שאז לא פרכת לעילא, ולא עולה הלימוד

אנחנו באמת שפלים וכלום בלי הנשמה שזה חלק אלוקי ממעל, ולדעת שכל מה שאנחנו עושים הוא מאת הקב"ה והכל מכוחו ולא מאתנו כלל, ואחרי זה מגיע שלב שני שאדם משיג השגה בהקב"ה, ואז יש לו עבודה של ביטול לבטל את השגה שלו להקב"ה, ולדעת שברגע שמגיעים לאין סוף יש עוד אין סוף ב"ה.

יש אנשים שחושבים שהם מלמדים את התורה

אבל להגיע לדרגה הזאת בביטול לבטל את השגה שיש לו, דבר ראשון הוא חייב להכיר בשפל שהוא נמצא בו, אבל כל זמן שאדם לא מכיר את השפלות שהוא נמצא בו הוא חושב לא שהתורה מלמד אותו אלא הוא מלמד את התורה מה לעשות, ואז לא רק שהתורה לא יעשה את הפעולה לרכך לך את החומריות שלך אלא עוד יעשה לך הפוך מצב של סם המוות.

אדם שחי שכל דבר הוא
הקב"ה ממילא ובחרת בחיים

איתא בפרשת ואתחנן: **כנודע, ששורש כל הרעות, ומה שעובר על מצות השי"ת, הוא על ידי הגדלות שבו.** כי ברגע שאדם לא מחובר להקב"ה מיד נכנס לגדלות, אדם נמצא בפרשת דרכים ראה נתתי לפניך את הטוב ואת הרע את החיים ואת המוות ובחרת בחיים,

שאדם לוקח את התורה לגאווה אז לא רק שהתורה לא מרכז אותך אלא עוד מסלק את עצמו משם. ומפריד אלופו של עולם משכינתיה.

הקב"ה נתן לנו דבר יקר
וצריכים לדעת להשתמש בו

ועל ידי גבהותו שקנה מצד התורה שלמד או ממעשה עבודתו, מסלק החלק האלוקי מתוכו, וממדות המוטבעין בו, ומכל מעשה שעושה, עבור שבכל מעשיו הוא גבה מזה, ומרים את לבבו בגדלות, וממשיך את המידות לרע על ידי סילוק הטוב מהם, ואתה בעצמך גרם לטוב לסלק את עצמו ממך, והבעיה הוא שאתה לא חי עם הנותן התורה, ועל ידי זה באין עליו כל הדינים, עבודת האדם הוא לקחת כל כאב ולדעת שזה לא מציאות אלא סיבה להגיע להקב"ה, כי הקב"ה נתן לך דבר כ"כ יקר ולא לקחת את זה למקום הנכון ולכן הוא מזכיר לך על ידי הכאב שתחזור למקום שהייתי לפני זה, קול דודי דופק פתחי לי.

אמת ר"ת אני משקר תמיד

ובפרשת תרומה איתא: ולכן אמרו רז"ל מאוד מאוד הוא שפל רוח בפני כל אדם, והאיך יצו על זה חז"ל לכל אדם. הלא משה רבינו היה שפל רוח ומה רוצים מבני אדם. אלא כל אחד יש לו בתוכו חלק ממה

לנחת רוח לפניו יתברך, ואז אין לך את השראת השכינה שהקב"ה ימתיק לך, בכדי שישכון בתוך זה האדם, חלק האלקות, כמ"ש ושכנתי בתוכם ממש. וברגע שאדם לא לומד את התורה בצורה של שפל, ועל ידי זה לא זכה לדעת השלם האמיתי, כי העיקר שאדם יתחבר לנותן התורה ואז מגיעים להקב"ה ולמשה רבינו ואז יהיה דעת מה כן ומה לא, אבל אדם שלא מחובר אז מה שרע אתה חושב שזה טוב ומה שטוב אתה חושב שזה רע, כי רק על ידי הדעת שמה רבינו נתן לנו אפשר לדעת מה זה רע ומה זה טוב, דעת בעל הבתים היפוך דעת תורה, וכל זמן שאין לך את הדעת לא תיידע מה כן ומה לא.

אדם שעסוק עם תלונות
נקרא נרגז מפריד אלוף

אבל כדי לקבל את הדעת חייבים שיהיה שפלות לפני זה, ואז אפשר להגיע לדעת של משה רבינו ולהגיע להקב"ה. ועל ידי זה לא זכה לדעת השלם האמיתי, ואינו יודע להבדיל בין טוב לרע, ואז אין לו דעת להבדיל בין טוב לרע, בינתיים חושב שטוב לו אבל האמת הוא שרע לו, וכמו שאומרים תולעת שנכנסה לחזרת חושבת שאין יותר מתוק מזה. שאם אין דיעה הבדלה מנין. אדם שעסוק כל היום בתלונות ובעיות אז לא רק שהתורה לא מזכך אותו אלא ונקרא נרגז מפריד אלוף, הקב"ה הרי נמצא בתורה, וברגע

**כל אחד יש לו מה
לבטל בדרגה שלו**

משה רבינו הגיע לדרגה גדולה בעבודת השם כי הוא היה זה לעומת זה מבלעם ולכן היה לו מה לבטל להקב"ה, אבל כל אחד בדרגה שלו ג"כ יש לו מה לבטל ולהגיע להקב"ה, כי כל אחד מתחיל עם שפלות ומשם מגיעים לגדלות הבורא, ואז מבטלים את השגה הזאת להקב"ה, ואז זה נהיה אינו מושג ומשם מגיעים לעוד מושג עד אין סוף ב"ה שזה ביטול בדרגה שלך.

**הקב"ה נותן לך להרגיש
כאילו אתה עושה**

ואמר להם בשגם הוא בשר. בשגם זה משה, שעולה בגימטריא משה, הוא בא לבחינת דעת. ועל ידי משה רבינו שיש לך בתוכך, על ידי שיחזיק את עצמו לכל הפחות למדריגות שפלות זו, וברגע שאדם נכנס לעבודת השם הוא צריך לדעת שיש שתי סוגי שפלות, דבר ראשון אדם צריך לדעת בשגם הוא בשר, כי אתה משלם לאיש כמעשהו, לך ד' חסד אבל הקב"ה נותן לנו שכר כאילו שאנחנו עושים כאן משהו, אבל מצד שני אדם צריך לדעת שאם הקב"ה לא נותן לנו את החיות אז מה אנו מה חיינו, ולהגיע לכל זה כל אחד יכול ויתחיל עם השפלות שלו להגיע משם להקב"ה. וכמו שאומרים לפני התפילה מי אנכי שאזכה להתפלל.

רבינו וכמו שהוא היה שפל רוח גם אתה יש לך את היכולת להגיע לכל זה להיות שפל רוח. ובפרשת חיי שרה איתא: **אך שגם במידת הענוה יש כמה בחינות אשר לא טובים הרחוקין מן האמת. כנודע למסתכל בדבר זה. עד שיש כמה בני אדם אשר לפי ראות העין הן ענוותנין, ר' אשר היה אומר אמת ר"ת אני משקר תמיד.** כל זמן שאדם חי שהוא אמת זה השקר הכי גדול, וברגע שאדם חי שהוא השקר אז מתחיל אצלו בחינת אמת, ואז מחפש בתורה את האמת.

**הדעת נמצא אצלך ולא
צריכים לייבא זאת**

[נחזור למאור עינים שהתחלנו]. וז"ש **משה מן התורה מנין, פירוש, לבוא לבחינת משה שהוא סוד הדעת, מן התורה מנין,** איך אפשר להגיע ללמוד את התורה בצורה טובה ביותר שאני יגיע להבדלה לדעת מה טוב ומה רע, איך יוכל האדם לקנות זו הדעת, על ידי איזה סיבה ויגיעה. ומה אני צריך לעשות כדי לא להתבלבל בין טוב לרע. אבל התשובה הוא שלא צריכים לייבא זאת משום מקום בעולם אלא זה נמצא אצלך, כי כל אחד יש לו בתוכו בחינת שפלות בחינת משה רבינו שעל ידי הוא יכול לזכות להגיע להבדלה נכונה בין טוב לרע, אבל אדם צריך להכיר בזה שזה נמצא אצלו ואז מגיע לזה.

שאדם שם בצד את כל המפריעים שלו כמו טלפון וכדומה ואז הוא גם מוכן לקבל מה שהמגיד שיעור אומר שזה שלב של הכנעה, שפלות נקרא שאדם צריך להבין שהוא הולך ללמוד משהו שאין לו עדיין בזיכרון שלו. וברגע שאדם נכנס להבנה אז הוא צריך להבין שהבנה שלו הוא מוגבל, וברגע שאדם מבין זאת אז התורה יכול לרכך לו את החומריות שלו שיבין שמה שהוא מבין זה עוד לא הסוף וזה עוד לא השגה ויש עוד הרבה מעבר.

אדם שיודע שהוא חושך אז האור יכול לעבוד עליו

אבל כל זה הוא רק בהקדם של שפלות שאדם מוכן לשמוע את התורה, ואז אדם נותן לתורה להיכנס אצלך שיהיה תורה אור ויתרון האור מן החושך, כלומר כל זמן שאדם יודע ומכיר שהוא חושך אז האור יכול לעבוד עליו, אבל החושך לא הולך להתבטל בגלל זה, אבל ככל שאדם מכיר את השפל שלו יותר וכל מה שאתה משיג אתה מבטל מיד ונכנס לעוד יותר שפל, וככה זה חוזר על עצמו כל הזמן, וזה היה בחינת משה שלא קם כמשה.

מה שאדם עושה כאן למטה יכול לעשות גם למעלה

הרה"ק החלק יצחק זי"ע סיפור, שהרה"ק רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע הגיע

אדם צריך לבקש מהקב"ה שיפתח לו את הפתח

שיחזיק את עצמו לכל הפחות למדריגת שפלות זו - שידמה בדעתו שהוא בשר, היינו שבעצם בלי הנשמה שהוא חלק אלוקי ממעל שום דבר לא מתחיל, שמצדו לא היה אפשר לעשות שום עבודה בעבודת אלקות בלעדי חיות הבורא ב"ה. וזה שלב ראשון של אדם בלהיכנס לעבודת השם ית', פתחי לי שערי צדק צריכים לבקש מהקב"ה תפתח לי את הפתח כי אני לא יכול כלום לעשות בלעדיך. ואז הקב"ה יפתח לו את הפתח לעבודת השם, וברגע שאדם חושב שהוא מבין והוא יודע אז לא מתחיל שום תורה אור, וברגע שאדם כן עושה את השפלות לדעת איפה הוא נמצא אז אפשר להגיע לשלב השני שזה ביטול, לדעת אפילו מה שיש לי הוא לא שלי אלא מאתו ית' שמו.

בשעת שיעור צריכים לשום בצד את כל המפריעים

ואז כשיהא לו אף המדריגה הראשונה בשפלות, **על ידי זה יזכה לבחינת משה, יבוא למדריגה אחר מדריגה לשפלות וענוה בגדר היותר גדול, בחינת ענוה הנקרא מה.** שהוא בחינת ביטול. דבר ראשון אדם צריך לתת לתורה ללמד אותו, וכמו אדם שיושב בשיעור דבר ראשון התורה יורד ממקום גבוה למקום נמוך, ושלב שני הוא החלק

סערות רגשות, ואז אם הוא כבר מדבר אז ויפתח ד' את פי האתון, ואז יושב ורועד שהוא בחינת אתון, ואם הוא כן מדבר חייב להיות סיבה שויפתח ד' את פי האתון, **משה רבינו זכה לזה, על ידי בחינת מה והבן.** וזה עבודה שלנו בעולם.

אדם שמבטל את השגה שלו מקבל עוד השגה חדשה

כלומר התורה נותן לנו אורו ית', ולהגיע לזה צריכים שתי דברים, דבר ראשון להיות בשפלות לדעת שאתה מצד עצמך זה כלום, ודבר שני אחרי שהשגתי את השגתי לדעת שאני פתי ולהאמין שזה ביטול. אדם שחי ככה וביטל את השגה שלו להקב"ה, ואז הקב"ה ממשיך לו השגה חדשה, אחרי זה יש לו עוד עבודה לבטל גם זאת להקב"ה וכן הלאה. כלומר הוא מזכך את החומרי שיוכל לקבל עוד אור מהקב"ה. אבל היות שאין לנו כלים ואנחנו לא בשפלות אז אין לנו אורות, אבל העיקר הוא לחיות בשפלות ולבטל את כל השגות להקב"ה ואז הכלי שלו שוב ריק כדי לקבל עוד השגות מהקב"ה וכן הלאה כל הזמן.

כל דבר בעולם יש בתוכו חיות מהתורה

וברגע שאדם חי בשפלות ואז מחפש בתורה את הקשר בורא לחיות אחד עם הקב"ה, ואז מגיעים לתבלין

בחלום **להרבי מזידיטשוב זי"ע** ואמר לו: כל מה שעשיתי כאן למטה בעבודת הביטול לבטל להקב"ה כל יום מחדש גם שמה יש לי אותו כוח כל יום לבטל מחדש את השגה שהשגתי אתמול. **היהודי הק'** היה אומר כל יום אתמול הייתי גוי והיום נהייתי ליהודי. כלומר דבר ראשון הוא מתחיל משפלות ואז מגיע להיות יהודי שזה קשר בורא, ואז יש לו בחינת מה. דהיינו זה שאתמול הייתי גוי זה בחינת השפלות שלי, ובחינת יהודי הוא בחינת מה שיש לי לבטל כל פעם מחדש להקב"ה את כל השגת שהשגתי. וכן זה חוזר על עצמו כל הזמן.

מה שכתוב בתורה זה האבות דברו ולא יותר

שאותיות משה, הוא מה שזה הביטול, וש. מה הוא ונחנו מה, והש' **רומז לתלת אבהן, שהיא מרכבה עליונה, כנודע.** ולא רק שהוא מבטל את עצמו אלא גם מה שהוא משיג הוא מחזיר להקב"ה להיות מרכבה עליונה. **הרמב"ן** כותב, מה שכתוב בתורה שהאבות דברו, זה רק דברו ולא שום דבר יותר. ואיך יכול להיות שאדם לא מדבר יותר ממה שהתורה נותנת לו, אלא זה נקרא מרכבה, אלא אדם שלא חי עם הקב"ה אז הוא עונה לשני אפילו שלא צריך לענות, כי הוא רוצה להראות לך שהוא קיים ולכן הוא ידבר בקולי קולות. וברגע שאדם מדבר סיבות ושותק בעת

העיקר שגם השמאל ישתף פעולה להקב"ה

ע"ש שממתיקו ומתבלו על ידי עסק התורה שנקרא בינה שורש הגבורות, שאין הדינין נמתקין אלא בשרשן, כי הכל כל מה שיש בעולם, יש להם שורש בתורה, גם הבינה שלך, גם התורה, גם העולם הזה, גם החיצוני וגם הפנימי, כנודע, עד שנכלל שמאל בימין, כי השמאל מגיע באמת מהימין, ואז לא רק שזה לא יפריע לך, אלא ונעשה טוב לסייעו בעבודת אלקות, כמו שנתבאר לעיל. ואז נהיה מרכבה שזה אומר לא רק שהוא לא מפריע לך אלא עוד משתף איתך פעולה כל הזמן. ואז מלאך רע יענה בעל כרחך אמן.

לא הולכים לשחוט את היצר הרע

כמבואר אצלינו במקום אחר, על פסוק, זבח לד' בבצרה, שהוא מורה על זביחת היצר הרע לעתיד. אבל הכוונה אינו על זביחה ממש, אלא כי ענין הזביחה הוא, שיסתלק ממנו הרע לעתיד מכל וכל, כלומר יורידו לו את הכנפיים, כל הזמן הוא הסתובב בעולם משה גרויס ופתאום התורה עושה אותך כזה קטן וכלום, ואז מסתלק הרע שהיה לפני זה. כי כל הרע שיש לאדם הוא מהגדלות שלו, וברגע שעוזבים את זה הוא זביחת יצר הרע. וישאר מלאך קדוש.

שזה מזכך את החומרי ואז אדם יכול לקבל עוד אורו ית', והנה כבר מבואר למעלה, שלכן נקרא התורה תבלין נגד יצר הרע, ע"ש שממתיקו ומתבלו על ידי עסק התורה שנקרא בינה, כל הבינה שלך זה התורה, הגוף שלך זה התורה, כל דבר שאתה פוגש בעולם זה התורה, וברגע שאדם מחבר כל החוטים הללו לחוט אחד לדעת שהוא שום דבר והכל מאתו ית' שמו, וכמו שאנו אומרים המלמד תורה לעמו ישראל, ועל ידי שאדם מחבר כל דבר שרואה ומשיג לאפסיות שלך שזה שפלות, ואז מגיעים לבינה שמיניה דינין מתעריין.

ככל שנכנסים לתורה יותר מרחיבים את הכלי יותר

אבל גם שם יש לנו המתקת דינים, הפוך בה והפוך בה דכולא בה. וברגע שאתה רואה שאין לך מידה טוב אז הימנה, ואז נכנסים יותר לתורה ובזה מרחיבים את הכלי, ואז אפשר להשיג יותר. ואז עוד יותר משיג ועוד יותר מבטל, ועד שמגיעים למצב שהאיש משה ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה. וברגע שאדם מגיע לאור תורה זה תבלין, כלומר לא הולכים להרוג את היצר הרע כי זה נשאר עד זיבולא בתרייתא, כל הפחדים שיש לך וכל הבעיות שיש לך ילך איתך עד הסוף, אבל זה תלוי בעבודה שלך.

**צריכים לדעת שאבותינו
הקדושים נמצאים אצלינו**

משה רבינו הכין לנו את הדרך, וכן כל צדיק וצדיק בדור שלו מכין לדורו ולבאים אחריו את הדרך, ולכן מתחילים אנו את התפילה באלוקי אברהם יצחק ויעקב שזה עוזר לנו ללכת להקב"ה, מתי יגיע מעשי למעשי אבותי, מסביר **הקדושת לוי** כל זמן שאדם חושב איך להגיע וחושב שזה המעשים שלו אז באמת לא יכול להגיע לשם, אבל ברגע שאדם חי שמעשי אבותי נמצאים אצלו ואתה צריך רק לדעת שאין לך כוח, אז תקבל את הכוח לעשות. בן לא מבקש מאביו כלום אז ברור שלא ייתן לו כלום. אבל העיקר לדעת שכל דבר נהיה מעט מעט ולא מהר.

**הצדיקים מוסרים נפשם
על קדושת השם**

ואיך הצדיקים ממתיקים את הדינים, אלא הם חיים את השפלות ואת הביטול ואת הכנעה, ואז מקבלים את האור התורה, וגם הם היו מוסרים נפשם לכל דבר שגם זה נתן להם הרבה כוחות להמשיך בדרך. בכל הדורות האבות מסרו נפשם על שבת על כשרות ועל בכלל להיות יהודי ואז נותן לנו כוח עד עצם היום הזה.

**היצר הרע מסיף
מעצמו לכל עבירה**

כמו זבח קרבן, שהרע נפרד מהטוב, והטוב לגבוה. **כי הנה באמת, היה מלאך קדוש מקודם, אך שנפל מקדושתו, כנודע, ולעתיד יוחזר להיות מלאך קדוש.** וכמו שאמר **הבעש"ט** הק' שוחט משום מאי מחייב, משום צובע. כלומר לכאורה למה הולכים לשחוט את היצר הרע לעתיד לבוא הלא עשה את התפקיד שלו בנאמנה, אלא משום צובע כי הוא היה מוסיף מעצמו קצת על עצם העבירה והיה אומר על מצוה שזה עבירה ועל עבירה שזה מצוה, וזה כבר לא היה מתפקידו לעשות כן.

עבודת השם לוקח שנים

אבל כל העבודה הזאת לא נהיה בשנייה אחד אלא זה עבודה של שנים, וכמו **שר' אשר** היה אומר אפשר לעבוד שבעים שנה ולהישאר עוד טיפש בסוף. על כל נשימה ונשימה יש לך עבודה לא לגנוב, ואין מציאות להגיע לזה במכה אחד, **וכל זה נעשה מעט מעט. שבכל דור ודור, הצדיקים ממעטים את הרע שבו, וממתיקים אותו על ידי התורה, כאמור למעלה, ששם שרשו.** בדור שלנו יש לנו כ"כ הרבה ניסיונות ובלי שהאבות הקדושים היו מכינים זאת לנו לא היינו יכולים לעבור את זה.

רע בעולם תיידע לך שזה קשור לך שאתה תגלה עכשיו את הכוחות שיש לך, וזה נקרא בעל כרחך אתה חי, ואז הקב"ה לא מגיע לשבור אותך בחסר אונים שלך, אלא שזה נותן לך עכשיו כוח לראות שאתה לא יכול, ויש לך כוחות נסתרים וצריכים להוציא אותם על ידי תפילה, ואז אדם מתחבר לכוח שיש לו שזה הקב"ה, בזה הופכים מה שאין ממציאאות לסיבה, ואז מקבלים כוחות חדשים שאתה בעצמך לא יודע מאיפה זה מגיע, וככה זה הולך כל הזמן.

הצדיקים מגלים על ידי התורה את השורש שלך

וע"ז שאלו המן מן התורה מנין, שהוא היצר הרע, איה שורשו בתורה, היינו, איך יכול שרשו הטוב בתורה להתגלות. ואיך יכול להיות מציאות לשחוט אותו, ולא רק שהוא לא יפריע לי אלא גם יעזור לי לעבוד את הקב"ה. ואמר לו, המן העץ, והבן. העץ הולך על הצדיקים, היש בה עץ אם אין. הצדיקים הם אלו שמגלים לך את השורש שלך בתורה, כלומר כל פעם שאתה רואה

יום ב' כ' חשוון

שיעור ב'

זה, ועכשיו צריכים לצאת לקרב להחזיר לך את הניצוץ, ומעכשיו יש משהו חדש שצריכים להתרגל אליו, ואחרי יש את הכאב של הסטרא אחרא שהוא גורם לך כי הוא מפחד על החיים שלו, כי ברגע שהניצוץ חוזר הקליפה מתבטלת לגמרי, וברגע שלוקחים את התורה לאור תורה, ומכיר שזה הזדמנות ואתגר מהקב"ה להחזיר לך את הכוחות שלך, ואז אתה לומד את התורה עם השפל שלך הלוואי אותי עזבי ותורתי שמרו, אני יודע שמצד עצמי אני הולך לאיבוד והתורה חייב לשמור עלי, ואז התורה נותן כוח לניצוץ להתחבר לכוח שלך על ידי התורה שהוא אין סוף, ואז ומשם יתפרדו כל פועלי און, ואז אדם מגיע לסוג של מנוחה בעולם.

אם אתה מתחיל גם
היצר הרע מתחיל

אותו דבר אפשר לראות היום במלחמת רוסיה ואוקראינה, בהתחלה רוסיה שלחה חיילים פשוטים, אחרי ראה שזה לא הולך שלח לקרב מילואים,

בלי מיצר שום דבר לא מתחיל

איתא במאור עינים (המשך ד"ה במסכת חולין). עכשיו הולכים לדבר הלכה למעשה איך משתמשים עם כל מה שדברנו עד עכשיו. בלי מיצר שום דבר לא מתחיל, בלי מיצר הכל דיבורים אפשר להתווכח לשכנע אנשים והכל טוב ויפה, וברגע שאדם נכנס למצב מיצר אז הוא קיבל צו שמונה והוא חייב להפעיל כל מה שלמד עד כאן, ואז הוא חייב להוציא את הנשק שלו ולדעת שכל דבר זה סיבה ולא מציאות, ויש ניצוץ שנמצא בתוך הקליפה, והקב"ה ראה שהגיע הזמן שאפשר להחזיר אותו הביתה, והקב"ה מדד אותך לפני זה האם אתה מסוגל לזה או לא, אבל לפני כל לידה יש כאבים, שזה אומר לעזוב את המקום שהייתי בו מקודם, כלומר הסטרא אחרא שינק ממך עד עכשיו לא מוכן לשחרר אותך כלל.

הכאבים מרמזים לך לצאת
מאיזור נוחיות שלך

א"כ הכאבים הוא שאתה צריך לצאת מאיזור הנוחיות שהיה לך לפני

הדינין והצרות ח"ו הבאין על הכלל כמו שהיה לנו בימי הקורונה, או על הפרט ח"ו, כל אחד עם הצרות שלו, הוא על ידי הסתרת פנים שהשי"ת מסתיר פניו מהן, הכוונה אינו שהקב"ה הסתלק מכאן, אלא כמו ילד קטן שפתאום לא רואה את אביו נהיה כאוב מזה, אבל האמת הוא שאביו לא הפקיר אותו אלא שהפקיד אותו כרגע אצל מישהו אחר אבל הוא יודע מרחוק בדיוק איפה הוא נמצא, אבל הילד מצד עצמו בכאב גדול כי הוא מחפש את אביו ולא מוצא אותו, כשאביו בבית הילד רגוע וברגע שאבא יוצא מהבית הילד מאבד את הסבלנות שלו.

אדם שלא חי עם הקב"ה הוא מעורר אותו על ידי כאב

אותו דבר ברגע שיהודי נמצא בכאב הכוונה אינו שהקב"ה לא נמצא כאן אלא כרגע הסתיר את עצמו ולא רואים אותו, ולמה הקב"ה הסתיר את עצמו, אלא אתה לא שמתי לב שהקב"ה נמצא כאן, וכדי לעורר אותך שתחזור להקב"ה אז הוא כרגע מסתיר את עצמו.

קושית השפ"א על אליעזר עבד אברהם

בפרשתנו כתוב שאליעזר עבד אברהם אמר אולי לא תאבה האישה ללכת אחרי, אלי כתוב, כי בת הייתה לאליעזר ורצה שיצחק יתחנן עם הבת

אחרי זה ראה שגם זה לא עוזר עכשיו כבר מאיים עם נשק גרעיני. אותו דבר עם היצר הרע בהתחלה הוא נלחם איתך על דברים פשוטים, אם אתה בשקט אז גם הוא בשקט, אבל אם היצר הרע רואה שאתה מנסה להילחם אתו אז גם הוא מתכנן את עצמו אחרת, וברגע שהוא רואה שהניצוץ עוד מעט ילך אז הוא מתחיל מלחמה אדירה איתך, והמלחמה הוא כי הוא רואה שהוא הולך להפסיד את החיות שלו.

המחשבות זרות באים דווקא בתוך התפילה

הבעל התניא אומר שכל המחשבות זרות באים לאדם דווקא באמצע התפילה, והיות כי אתה עכשיו באמצע התפילה והוא יודע שאתה הולך עכשיו להחזיר את כל הניצוץ להקב"ה אז הוא בא עם כל החבילות שלו להפריע לך, ובמקום לעזור הוא כדי להפריע לך, ואצל חסידים אמרו שלפי ההפרעה אפשר לדעת איזה ניצוץ גדול יש כאן, אבל דבר ראשון אדם צריך שיהיה לו ברור שזה המהלך כאן.

הקב"ה לא מסתלק מכאן אלא מסתתר מאתנו

ושאלו עוד, אסתר מן התורה מנין, ופירוש רש"י, אסתר מן התורה מנין, בימי אסתר יהיה הסתר פנים, ומצאוהו צרות רבות ורעות. דנדוע, כי

ממש בגרושים, ויהודי אחר רצה לקנות אותו, אבל כולם אמרו שהבית הזה הוא בלי מזל, כי מי שהיה גר שם היה לו הרבה צרות בחיים ועכשיו מוכרים את הבית בכזה מחיר מצחיק ולא ידע מה לעשות, הלך להגר ח"ק זצ"ל לשאול מה כדאי לו לקנות את הבית או לא, ענה לו הרב הנ"ל זה אדם ולא הבית. אנשים רגילים לחפש לכל דבר אשמים בדבר, אבל אדם צריך לדעת לקחת אחריות על כל דבר ולדעת שזה אני בלי להאשים אף אחד. אדם לפעמים אומר לעצמו שיש לו פגמים לתקן בעולם ויש לו פגמים מאדם הראשון ולכן יש לו כאלו צרות, אבל האמת הוא שלא צריכים ללכת כ"כ רחוק כל אחד עם הפגמים האישיים שלו, והעיקר לקחת אחריות בעניין.

הקב"ה מתגלה אלינו בצורה של לבוש

וכמו שיש קרני לייזר שזה יכול להגיע אלפני קילומטרים רחוק, אותו דבר הקב"ה לא יכול להתגלות לאדם בלי שום לבוש ולכן עד שזה מגיע לאדם זה מגיע משובש בצורה של כאב, בצורה של תאוה, קנאה, כבוד, אבל הקרני לייזר הוא לא יותר מהרף עין, ובמקום ללכת אחרי הרף עין של קנאה תאוה וכבוד אפשר ללכת אחרי ישועת ד' כהרף עין, אבל להגיע לזה צריכים לדעת לא להאשים אף אחד ולקחת

שלו. אבל אברהם אבינו אמר לו אתה ארוך ואנו ברוך ואין ברוך מדבק בארוך. אבל שואל השפ"א כתוב פעמיים אולי, קודם כשאמר זאת לאברהם אבינו, ואחרי זה כשחזר דבריו לבתואל אמר עוד פעם אולי, ולמה כתוב בת הייתה לאליעזר רק בפעם השנייה ולא בפעם הראשונה.

בהתחלה אדם לא שם לב שסטה מהדרך

אלא מסביר השפ"א בהתחלה אדם לא שם לב שהוא סטה מהדרך, וברגע שהוא רצה לקחת יצחק לבתו מיד הוא התנתק מאברהם אבינו, אבל בהתחלה זה היה תת הכרה, וכמו שאנשים אומרים אני לא יודע מה הרבי רוצה ממני, לפעמים אדם באמת לא יודע בהתחלה מה הקב"ה רוצה ממנו, אבל האמת הוא זה שאתה לא רואה את הקב"ה כרגע הוא אינו כי הקב"ה עסוק ח"ו כרגע במשהו אחר אלא הכל במכוון, כי אדם מסתיר את עצמו והקב"ה רוצה לעזור לו שיחזור לחיות עם הקב"ה, ואין מצב להגיע אליו ית' בלי כאבים והסתר פנים, וכמו ילד קטן שמחפש את אבא שלו, אבל הקב"ה עשה זאת כדי לקרב אותו בחזרה.

הבעיה זה האדם ולא הבית

היה יהודי שהיה לו המון צרות בחיים, וכשנפטר מכרו את הבית שלו בזול

אז אין להקב"ה ברירה וחייב לעורר אותך מכל מיני מקומות כדי שתחזור אליו ית', וברגע שאדם בכוח שמכאובי נגדי תמיד וחטאתי נגדי תמיד אז יהיה לנגד עיניו שויתי ד' לנגדי תמיד, ומי ששוכח את הקב"ה אז חייבים בפועל ממש להכניסו למכאובי נגדי תמיד ולחטאתי נגדי תמיד, וזה נקרא אשמנו בגדנו, כלומר אנחנו אשמים שהתחלנו לחפש אשמים בדבר, וזה נקרא רשעים מלאים חרטות שהם מתחרטים שעשו זאת בכלל.

הרשע אומר שכפעם הבאה הוא לא יעשה זאת

אבל האמת הוא שכל פעם שזה עולה במחשבה אז צריכים להכיר ולהבין שלולי ד' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי, ויצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, וזה העזר מהקב"ה הכאבים שהוא שולח לך, אבל אדם שלא חי ככה וחי ומתחרט ואומר לעצמו שפעם הבאה הוא לא יעשה זאת עוד זה בחינת רשע ולא צדיק, כי הקב"ה רוצה שתבין שאתה כן תעשה זאת ואתה לא יכול לעמוד בזה, ובפעם הבאה אני מקבל על עצמי לראות את הקב"ה בכל דבר ובכל מצב. אשמנו נקרא במקום לחפש אשמים בדבר אדם צריך להאשים את עצמו, כי הקב"ה לא רוצה שאדם יאשים את כולם.

חלק בכל דבר, וברגע שאדם לוקח אחריות הוא נהיה חלק מהדבר.

בכל כאב יש ניצוץ שאפשר להחזיר להקב"ה

כתוב רשעים מלאים חרטות. לכאורה חרטה זה דבר טוב ולמה אומרים זאת על הרשעים. אלא השאלה מה נקרא חרטה, אדם צריך לדעת שכל פעם שמתעורר אצלך קנאה תאוה וכבוד יש בתוכו ניצוץ ויש לך עכשיו הזדמנות להחזיר זאת להקב"ה, וברגע שזה מתעורר הקב"ה לא שלח לך זאת כדי שתישבר שם אלא כדי שתתפוס עצמך ותיידע שזה הזדמנות להעלות עכשיו בחזרה להקב"ה, וברגע שאדם חי שזה הזדמנות אז ישתוק כשזה מגיע אליו, לך דומיה תהילה ובוזה משחררים את הניצוץ, וברור שהקליפה לא יושב בשקט והוא ילחם איתך בכל הכוח שרק יכול, כי הוא יודע שהולך כרגע לגמור את התפקיד שלו בעולם.

מספיק להיות בכאב בכוח ולא צריכים בפועל

אבל לא צריכים להגיע לזה בפועל ממש מספיק בכוח, כי ברגע שאדם חי עם הקב"ה בכל דבר אז הקב"ה לא מטריח את עצמו בעוד דרכים כדי לעורר אותך, וברגע שאדם לא חי עם הקב"ה אלא התרחק ממנו

אדם צריך לחבר את עצמו לכלל

אלא הכוונה הוא שהקב"ה לא צמצם את עצמו בתוך התורה כדי לספר לך סיפור שהיה לפני אלפי שנה, אלא הקב"ה רצה לחבר את המוגבל לאינו מוגבל, והתורה הוא המקום היחיד שמשם אפשר להגיע לאין סוף ב"ה, למטה יש לנו פרטים במקום כמו חרן ארץ ישראל למטה יש לנו פרטים באנשים אליעזר לבן בתואל רבקה, אבל למעלה הכל אחד ואין שום הבדל לא במקום ולא בזמן, וברגע שאדם מחבר את המצב שלו לתורה אז אתה מחבר את עצמך לכלל, ובזה אדם מחזיר את הניצוץ שלו להקב"ה שזה לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

הקב"ה ידע מהתחלה מה שאתה הולך לעשות

סוף מעשה במחשבה תחילה, מה שיש לנו עכשיו כבר היה להקב"ה במחשבה תחילה, ועכשיו עבודה שלנו הוא ג"כ במחשבה מה אני בורא אף אתה תהא בורא, כל מה שקורה עכשיו למעשה היה אצלי במחשבה לפני זה, אף אתה תהא בורא על ידי שאתה תפנים את המקום שאתה נמצא בו, וזה לא מציאות אלא סיבה שהקב"ה רוצה שתתקרב אליו דרך זה, אומר **התולדות יעקב יוסף** כמו שבכל לידה יש כאב לפני זה, אותו דבר צריכים לדעת

הקבלן בונה לפי מה שכתוב על הנייר

אדם שרוצה לבנות בנין גדול, דבר ראשון הוא חייב להחליט מה הוא רוצה, ואחרי זה לקחת מהנדס ושיעלה זאת על נייר, ואחרי זה הקבלן בונה בדיוק לפי מה שכתוב על הנייר, וכשזה גמור אז רואים מה היה על הנייר לפני זה. אותו דבר אדם צריך לדעת שכל מה שקורה בעולם אינו הכוונה שמשוהו השתבש ונהיה עכשיו משהו אחר בעולם, אלא הכל מתוכנן בדיוק לפני זה עשה ועושה ויעשה. ככל המעשים.

על ידי התורה אנו יכולים להתחבר להקב"ה

השפ"א מסביר שיש עולם שנה נפש, לפני בריאת העולם לא היה שם וכאן אלא הכל היה אחד, לפני בריאת העולם לא היה זמן הכל היה זמן אחד, אבל היום יש לנו מקומות שונים בעולם ויש לנו זמנים שונים בעולם, הקב"ה הוא אין סוף ב"ה ואדם הוא משהו מוגבל ואיך אנחנו יכולים להתחבר להקב"ה, אלא בדיוק בשביל זה נתן לנו את התורה שעל ידי זה אנו יכולים להתחבר להקב"ה, והקב"ה הכניס את האין סוף ב"ה בתוך התורה. וכמו שאנו רואים שכל ספרי חסידות מתחילות איזה שייכות יש לנו עם הפרשה.

אבל הכאב שאדם נמצא כרגע עוזר לו להתקרב להקב"ה ולא ח"ו להתרחק ממנו עוד יותר.

צריכים לקחת את הרף עין של התאוות לישועת ד'

על ידי התפרדו מהבורא ברוך הוא מפגמי העונות. ואדם צריך לדעת שבמקום הרף עין של קנאה תאוה וכבוד הוא צריך להגיע להרף עין של ישועת ד' כהרף עין. וזה נקרא המתקת דינים בשורשם. וממילא באין הדינים ח"ו. אדם שלא מרגיש טוב הרופא עושה לו בדיקת דם, ובזה בודקים את הסוכר ועוד דברים חשובים כדי לדעת מה מצבו, כלומר כשיש כאב הכוונה הוא שהקב"ה רוצה כרגע לחזק לך בחזרה את הקשר שלו איתך בגלל שהתנתקת, ושוורש הדינים הם בתורה, כמבואר כמה פעמים למעלה. שבתורה שם אפשר להחזיר כל דבר להקב"ה.

על ידי התורה ממתיקים את הדינים

הקב"ה לוקח את עולם שנה נפש, והכניס אותם לתוך התורה, ומאז יש לנו מקומות שונים בעולם, וזמנים שונים ואנשים שונים בעולם. ואדם זה שיש לו כאב והסתר פנים, **על ידי שמדבק את עצמו באור אין סוף השופע באותיות התורה, מביא הדינים לשרשן ונמתקין.** ועל ידי שאדם מדבק

שבכל כאב שיש לנו יש לידה אחרי זה, והקב"ה רוצה עכשיו להחזיר את הניצוץ בחזרה.

רק על ידי התורה אפשר לצאת מהסתר פנים

ושאלו עוד אסתר מן התורה מנין, כלומר כל פעם שיש לך הסתר פנים הדרך לצאת משם הוא על ידי התורה הקדושה, **דנודע, כי הדינים והצרות ח"ו הבאין על הכלל או על הפרט ח"ו,** הוא לא מקרה אלא הוא על ידי הסתרת פנים שהשי"ת מסתיר פניו מהן, אבל הקב"ה לא הלך משם אלא נמצא בהסתר, יש הסתר שאתה יכול לזהות שמישהו נמצא כאן, וזה יהיה לעתיד לבוא ג"כ, כי הקב"ה אינו גוף ואינו משיגי הגוף, אבל כרגע אנחנו בהסתר מתוך הסתר שאנחנו כלל לא רואים שמישהו מתחבא כאן, ואז אדם מגיע למצב לא נודע וחושב שהמצב אבוד לגמרי.

אדם צמצום את הקב"ה עוד יותר

אבל אדם בעצמו גרם לכל זה, כי הקב"ה צמצום את עצמו בעולם הזה בכזה צורה שאדם עוד יוכל לראות אותו, ואז הלך האדם וצמצום את הקב"ה עוד יותר שכלל לא רואים אותו, כי ברגע שאדם פוגם אז גורם להסתר אסתיר פני, וכל פעם שיש הסתר למעשה אדם בעצמו סובל מזה כי הוא לא רואה דרך איך יוצאים מכאן,

הוא בפסוק זה ואנכי הסתר אסתיר. כלומר, שבפסוק זה מבואר שעל ידי החטא מסתיר השי"ת פניו מעמו, וכשיש הסתר פנים נמשכים עליהם דינים. ומה אדם צריך לעשות בשביל, להתחבר לעצמו לבית ולקהילה שלו, אבל צריכים לחבר נכון את החוטים כי ברגע שזה לא מחובר נכון יש קצר.

אדם שמקושר לעצמו ולחברים מקבל כוחות מכולם

הרה"ק מטשורקוב זי"ע אמר ספינות המוקפות ואינם מחוברות, אין מטלטלין מזו לזו. אם יש לך ספינות בים אחד ליד השני אבל אינו מקושרות אסור בשבת לטלטל מאחד לשני. וברגע שקשרו אחד לשני מותר לטלטל מאחד לשני. כלומר זה שאתה נמצא ביחד עם כולם תחת גג אחד זה כולם, כי כרגע אין לך שום קשר נפשי עם אף אחד ואין לך פתיחות עם אף אחד ואין לך אחדות אז אסור לטלטל הכוונה שאין לך שום קשר עם אף אחד. וברגע שאדם מקושר עם עצמו ועם חברים עם הקהילה שלך ועם כל כלל ישראל, אז אתה מקבל את הכוחות מכולם, ואז מטלטלים מזו לזו.

על ידי התווה וכוחו מחברים את המאציל לנאצל

וכיון שאדם זה מדבק עצמו את החומריות שלו באור אין סוף השופע בתורה, נמצא שאוחז בכללות

את עצמו באור התורה ולא רק בידע של התורה, המקום היחידי שאדם יכול להחזיר את הניצוץ הוא בתורה, ואדם שאדם איבד לפני זה את הניצוץ ולא החזיר זאת להקב"ה על ידי התורה אפשר להחזיר כל דבר להקב"ה, כי התורה מרכז לך את החומריות שלך ומאיר לך את ההסתכלות שלך על כל דבר, וברגע שאדם הפך את הניצוץ שנמצא בתוך הכאב כדי להעלות אותו להקב"ה, בזה ממתיק את הדינים.

צריכים להכין את השלילי ואז יש מצב לחיובי

אדם שרוצה לחבר חשמל צריכים להכין לפני זה את השלילי ואז אפשר להכניס את החיובי, כלומר גם בעבודת השם אדם צריך לדעת שהוא השלילי ורק הקב"ה הוא זה שנותן לו את החיובי, ואז יש מצב להתחבר ויהיה כאן אנרגיה. אבל אדם שחושב שהוא חיובי ומחפש מי זה השלילי ונהיה ברוגז על הקב"ה, על ד' ועל משיחו ועל ננתקה ג"כ, אז לא רק שהוא לא עושב כלום רק הוא עושה פיצוץ עוד יותר גדול.

אדם צריך להתחבר לעצמו ולבית ולקהילה שלו

ושאלו, איזה מקום שורש הדינין בתורה, **שהיא אסתר, הסתרת פנים**, מנין. **והשיב** אנכי הסתר וגו'. ששרשו

שאני רק נוגע בקצהו אבל זה כאילו שאני נוגע בכולו. וכן כאן, כיון שיש לו שייכות עם פנימיות אור התורה ב"ה, וזה על ידי שאדם מפנים ועל ידי שאדם חושב, ועל ידי שאתה עם חברים ועם הקהילה ביחד, ועל ידי הכנעה שאדם נותן בשביל האחדות, כי בלי הכנעה ואחדות אדם לגמרי אבוד, ובזה אדם בונה את האישיות שלו, וכל זמן שאדם לא מחובר אין סיכוי לבנות את האישיות שלך.

אדם שיש לו שייכות עם
פנימיות יש לו שייכות
עם שורש התורה

וכן כאן, כיון שיש לו שייכות עם פנימיות אור אין סוף ב"ה, יש לו שייכות עם שורש כל התורה, וממילא אזי נמתקין הדינין, ותבוא עליו ברכת טוב. וזה הסוד של המתקת דינים בשורשם, ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.

התורה, כי המקום היחידי שאדם יכול לחבר את עצמו להקב"ה הוא רק בתורה, כי שם הוא הכי פחות לבושים והכי הרבה אור. ואז אתה נהיה אחדות אחד עם כולם. שהוא אחדות אחד. אבל אין אפשר להיות באחדות אחד עם הקב"ה, הלא הקב"ה הוא בלתי מוגבל ואדם הוא מוגבל, אלא בשביל זה עשה הקב"ה את התווה ובוהו שמחבר בין המאציל לנאצל ובין הבורא לנברא. אבל דווקא על ידי התווה ובוהו אדם מקבל כוח להגיע לויאמר אלוקים יהי אור, נכון שאני לא מחובר כרגע פיזית אבל החיבור יכול להיות על ידי אמונה.

התופס בקצה האחדות
תופס בכלו

עכשיו מסביר המאור עינים כלל גדול בחסידות, התופס בקצה האחדות תופס בכולו. ברגע שאני באחדות עם כולם, אפילו שהשני הוא גדול מאוד הרבה יותר ממני, נכון

תחוברת נתרם ע"י ידידינו

הרה"ח ר' יאיר רשבסקי שליט"א

לברכה וזעלחה בכל הענינים

תחוברת נתרם ע"י ידידינו

הנגיד החסיד

הרב יחיאל אדמקר שליט"א

אב"י בעיר לונדון יצ"ו